

Stopiņu vēsture

Publicēts: 05.10.2021.

Stopiņu pagasts atrodas uz seno lībiešu zemes. Pēc vācu iebrukuma Latvijā šī teritorija ietilpa apvidū, kas 14. gs. ierādīta Salaspils lībiešiem bišu stropu ierīkošanai. Zeme piederēja Rīgas pilsētai, un tā par zemes izmantošanu pieprasīja sev 1/3 no iegūtā medus un vaska. Latvijā bišu kokiem bija liela nozīme, tie bija saimniecības "trešā maize" blakus rudziem un miežiem.

Apdzīvotas vietas Stopiņi nosaukums ir cēlies no ārsta un astrologa Zahārija Stopija uzvārda, kurš tagadējā Upesleju apkaimē pie Mazās Juglas dzīvojis 16.gadsimtā. Kas bija Zahārijs Stopijs un kāda ir viņa saistība ar Stopiņu pagastu.

Ārsts un astrologs Zahārijs Stopijs dzimis ap 1535.gadu Vroclavā (Breslavā), Silēzijā pie Orlas, miris 1593., vai 1594.gadā. Mācījies Rostokas universitātē, kas ir viena no vecākajām vācu universitātēm, kur ieguvis medicīnas licenciātu un vēlāk medicīnas doktora grādu.

Dr.med. Zahārijs Stopijs, būdams Rīgas arhibīskapa Brandenburgas Vilhelma un Kurzemes hercoga Ketlera ārsts un Rīgas pilsētas fiziķis, par atlīdzību no arhibīskapa 1562.gadā un no Kurzemes hercoga G.Ketlera 1573.gadā saņēma lēnī zemes gabalus, uz kuriem izveidojās Stopiņu muiža. 1570.gadā karalis Sigismunds II Augusts Zahārijam Stopijam piešķīris muižnieka titulu. Stopiņu muižai piederēja vairāki zemes gabali un krogi pie toreizējā Maskavas ceļa (Rīgas-Daugavpils šoseja). Ar laiku muižai pievienoja arī vairākas sīkās muižiņas gar Mazās Juglas krastiem – Lorenhofu, Trastenhofu, Štālenhofu, Kūzenhofu un Vincenta Rīgemaņa muižiņu. Mūsdienās Stopiņu muižas vietā atrodas Upeslejas. Zahārijam Stopijam bija kupla ģimene - 11 meitas un 1 dēls. Kā muižnieks viņš no Polijas karaļa Stefana Batorija ieguva tiesības uz ģerboni, kurš Rīgas Doma baznīcā atradās līdz par 1782.gadam.

Tolaik, 16.gadsimtā, ārsts, astronoms un astrologs bija trīs vienā - tie, kuri ārstēja, sekoja arī debess ķermeņu kustībai un pētīja to likumsakarības, ko izmantoja gan ārstniecībā, gan prognožu veidošanā. Kā atzīmējis Jānis Stradiņš, laiks no 16.gs.beigām līdz 18.gs.sākumam iezīmējas ar kvalitatīvu lēcieni izglītībā un zinātnē, arī Latvijā tiek dibinātas pirmās ģimnāzijas. Šā laika zīme nepārprotami ir teoloģija. Medicīna un astroloģija iet roku rokā, un tam spilgtākais apliecinājums ir 16. gs. Rīgas zinātnes dzīves spilgtākā persona – "amatieris astronoms, ārsts un nedaudz alkīmiķis" Zahārijs Stopijs, tieši šajā laikā parādās uz praksi vērsta medicīna.

Rīgā viņš ieradies ap 1560.gadu un uzsācis savu medicīnisko praksi, jo 1562.gadā viņš jau pieminēts kā Rīgas arhibīskapa Vilhelma ārsts, minēts arī kā Kurzemes hercoga Gotharda Ketlera personīgais ārsts. Pēc arhibīskapa Vilhelma nāves Zahārijs Stopijs kļuva par Rīgas pilsētas fizikusu jeb ārstu ar algu 100 dālderu gadā.

Zahārijs Stopijs ir ievērojams ar to, ka 1565. gadā ir sastādījis pirmo kalendāru Rīgai, kas izdots Kēnigsbergā, 27 lappušu lielā burtnīcā ar sarkaniem pergamenta vākiem. Vēlākos gados Zahārijs Stopijs sastādījis vairākus kalendārus. 2014.gadā Latvijas Universitātes bibliotēkas veidotājā izstādē "Bibliotēku dārgumi" bija apskatāms arī Zahārijs Stopija 1565.gadam sastādītais kalendārs.

Zahārija Stopija sastādītā kalendāra 1565. gadam vāks.

Ar aprīnojamu pārlicību kalendāra sastādītājs 1565. gadu dēvē par 5527. gadu pēc pasaules radīšanas un 3871. gadu pēc grēku plūdiem. Kā jau tas tolaik bija ierasts, kalendārā norādītas dienas, kas ir labvēlīgas labības sēšanai, koku ciršanai, acu zāļu lietošanai utt. Katram mēnesim atvēlētas divas lappuses: kreisajā pusē teksts, labajā vieta piezīmēm. Vinjetēs atspoguļotas lauku dzīves ainas: zemnieki ar, sēj, pļauj, cērp aitas, mīstī linus. Šādu darbu norise bija puslīdz vienāda gan Livonijā, gan Kēnigsbergas pusē, kur kalendāru iespieda. Nedēļas dienas tekstā apzīmētas ar alfabēta burtiem: a, b, c, d, c, f, g. Svētdienas un svētku dienas izceltas ar sarkanu krāsu. Attiecīgajām zodiaka zīmēm doti alegoriski attēli. Atzīmēts Mēness stāvoklis pie debess velves attiecīgajos datumos. Bez Mēness fāzēm dota arī laika prognoze, kas, protams, bija visai nekonkrēta: vējains, mitrs, skaidrs, sauss, karsts, nepastāvīgs. Kalendārs kalpojis ne tikai svētdienas kārtulai, bet arī par pieturas punktu kristāmo bērnu vārdu izvēlei. Janvārī, piemēram, lasām: Stefans, Johans, Izidors, Erhards, Juliāns.

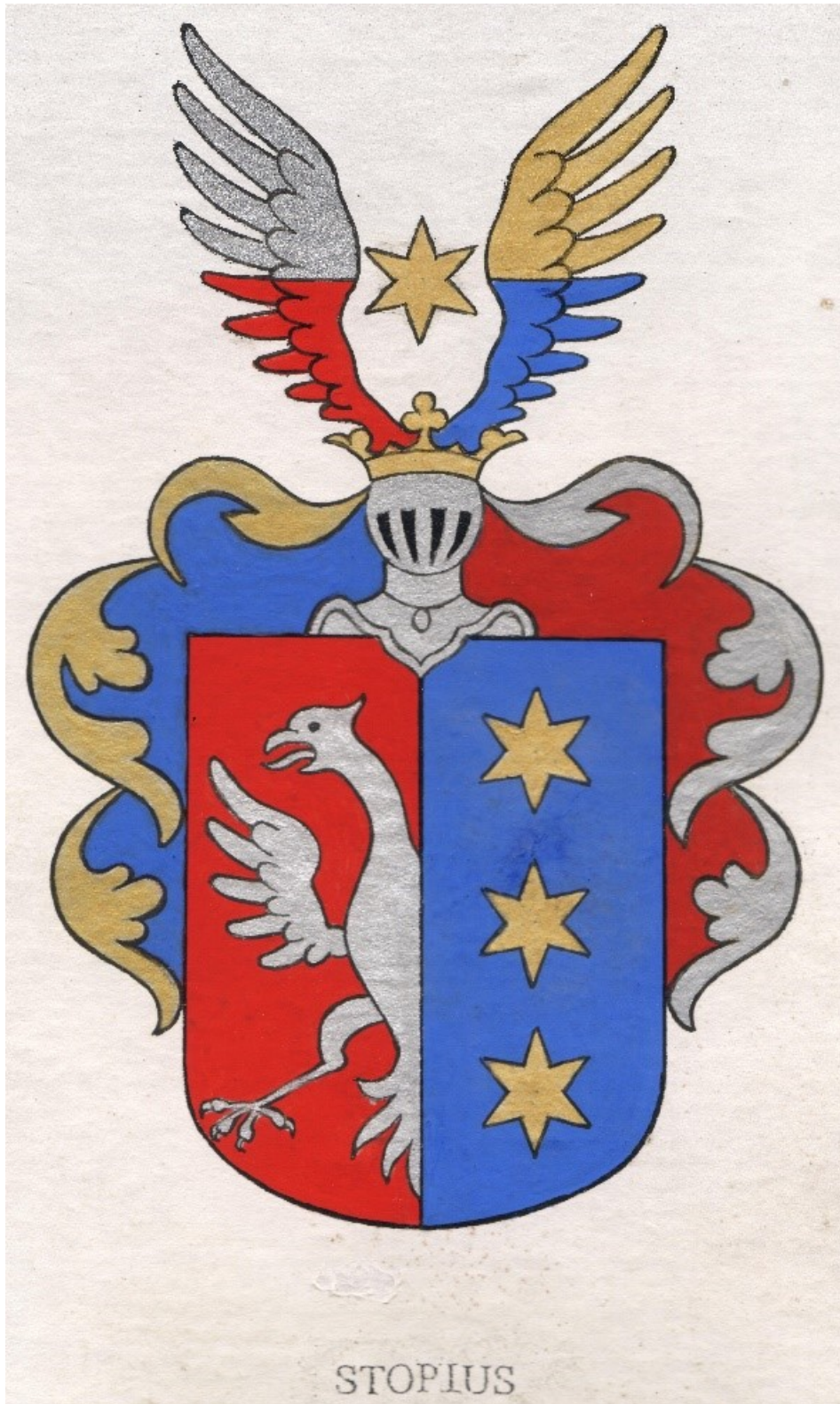
Zahārijs Stopijs bija pirmais rīdzinieks, kurš samērā sistemātiski novēroja debesu ķermeņus, 1578. gadā viņš devis 1577. gadā novērotās komētas aprakstu un traktējumu.

Rokrakstā palicis Zahārija Stopija pētījums «Vidzemes tautsaimniecība» («Liefländische Ökonomie»), kas vēlāk izmantots Salomona Guberta grāmatā «Saimniecības stratagēma vai tīrumu pētnieks» (1645). 1569. gadā Rostokā izdeva Zahārija Stopija doktora grāda

promocijas darbu «Runa pret pseidomediķu apgalvojumiem». Viņam pieder arī astroloģisks traktāts «Judicium astrologicum vom Comet Sterne».

Mūsdienās par Zahārija Stopija dzīvesvietu Mazās Juglas krastā Upesleju apkaimē liecina vietvārda apzīmējums, kas atrodams vēl pirmskara laiku kartēs un Stopiņu pagasta nosaukums, no 2020.gada – Zahārija Stopija vārdā nosaukta iela Upeslejās.

Deviņdesmitajos gados, strādājot pie Stopiņu pagasta ģerboņa un karoga izveides, pieminot izcilā ārsta un astrologa piemiņu, par pamatu ņemts fragments no Zahārija Stopija dzimtas ģerboņa – dzeltenas zvaigznes uz zila fona.

Zahārija Stopija dzimtas ģerbonis.

1997.gada 15.novembrī Valsts svētku priekšvakarā tika iesvētīts Stopiņu pagasta karogs. Pie Stopiņu pagasta ģerboņa un karoga izveides strādājuši toreizējais pagasta domes deputāts, tēlnieks Uldis Sterģis, toreizējais pagasta priekšsēdētājs Ilmārs Lūsis un mākslinieks Jānis Strupulis. Ģerbonis Heraldikas komisijā apstiprināts ar trešo reizi, piemērojot oriģinālajā ģerbonī esošās zvaigznes – no seštaru zvaigznēm izveidojot astoņstaru zvaigznes. Jāatzīmē, ka Stopiņu pagasts 1997.gadā bija pirmais pagasts Latvijā, kuram apstiprināts savs ģerbonis un karogs, tajā laikā šie simboli vēl nebija izstrādāti visām pilsētām.

2001.gadā Stopiņu pagasta Upeslejās uzstādīts piemineklis Zahārijam Stopijam, ārstam un astrologam, kurš tagadējā Upesleju apkaimē pie Mazās Juglas dzīvojis 16.gadsimtā, un tieši no Zahārija Stopija uzvārda ir cēlies Stopiņu pagasta nosaukums.

No 2007.gada Stopiņu pagastā svinam novada svētkus reizi 5 gados, par atskaites punktu ņemot 1887.gadā rakstos minētās ziņas par pagastiem Rīgas apkārtnē, tai skaitā – Stopiņu pagastu. 125.novada gadskārtā iedzīvotāji pagastam dāvāja 37 metrus garu austu jostu, kuras tapšanā piedalījās 427 cilvēki. Savukārt, Stopiņu novada 130.gadskārtā, kā dāvana tapa Stopiņu novada tautastērps, kuru krāsu izvēlē ar balsojumu piedalījās iedzīvotāji un kā pamatkrāsas izvēlējās tieši mūsu pagastam raksturīgās – zilo un dzelteno krāsu, apliecinot iedzīvotāju patriotismu un sasaisti ar pagasta simboliem – ģerboni un karogu.

2020.gadā, lai sakārtotu adreses adresācijas objektiem un nodrošinātu pašvaldības ceļu, ielu un uz tām atrodošo ēku ērtāku atrašanu, Stopiņu novada dome gatavojot lēmumprojektu par ielu nosaukumu piešķiršanu Upeslejās, aicināja iedzīvotājus iesniegt priekšlikumus diviem ielu nosaukumiem. Tika saņemti gandrīz 100 priekšlikumi un tos izvērtējot, tika pieņemts lēmums atbalstīt iedzīvotāju vairākuma priekšlikumu, un nosaukt Zahārija Stopija vārdā ielu Upeslejās, godinot mūsu pagasta nosaukuma rašanos jau senā pagātnē.

Stopiņu pagasta vēsture joprojām tiek pētīta, darbs pie novadpētniecības norit atklājot dažādus interesantus faktus un notikumus. Zahārija Stopija laiks, kuru viņš savā mūža nogalē, no 1577.-1593.gadam, pavadīja Upesleju apkaimē, vēsturiski ir nozīmīgs notikums, jo šeit tapuši vairāki viņa pētījumi un zinātniskie darbi. Ar šo faktu mēs varam lepoties un ar godu nest viņa vārdu.

Piķurgas nosaukums

Cauri Stopiņu pagastam tek Brekšupīte. 1457.gadā Livonijas ordeņa mestrs izdevis lēni brāļiem Pitekajanēm Salaspils apgabalā, kuri piederējuši pie Doles ķēniņu cilts. Tā izveidojies Brekšupītes nosaukums augšpus Ulbrokas ezera - Piķurga.

Daugavas palu ūdeņi plūduši caur Stopiņu pagastu

Ir zināms, ka 1615., 1770., 1777., 1867. gadā Daugavas ūdeņi, aptecēdami ledus sastrēgumus pie Doles salas, applūdināja ieleju pie Salaspils. Tie plūda pa Daugavas veco gultni pie Salaspils - Piķurgas, Juglas un Ķīšežera.

Karātavu grāvis

Viduslaikos Rīgas netīrumi notecēja cietokšņa kanālā, tādēļ kanāla ūdens neciešami smirdēja. Rīgas birģemeistars Ulenbroks 1582.gadā aizsprostoja Šmerļupīti un izraka grāvi, kas Šmerļupītes ūdeni novadīja cietokšņa kanālā, lai svaigai ūdens kaut cik attīrītu smakojošo kanālu. Ar grāvja ūdeni pretī Bastejkalnam sāka darboties Smilšu dzirnavas un pats grāvis ieguva nosaukumu Smilšu grāvis. Tā kā ar šiem pasākumiem Rīgas kanālu tomēr nespēj attīrīt, nākamā gadsimtā tiek rakti vairāki grāvji Ulbrokas apkārtnē.

Pētera I laikā tiek rakts Karātavu grāvis, lai pa to aizvadītu Mazās Juglas ūdeņus, bet līmeņošanas darbi nav bijuši precīzi un ūdens pret kalnu nav gribējis tecēt. Karātavu grāvja sākums meklējams Liču apkārtnē, netālu no mājām "Grīvas", pie Grīvu dižozola. Ulbrokā pretī mājām "Brasliņas", Karātavu grāvja krastā ir neliels paugurs – Karātavu kalniņš. Kā savulaik stāstījusi "Brasliņu" māju saimniece - senos laikos šeit kārti cilvēki, no tā arī grāvim cēlies nosaukums.

Ulbrokas muiža

Ulbrokas muiža izveidojusies 16. gadsimta otrajā pusē. 1562. gadā poļu amatpersona Vidzemē – kanclers Nikolajs Radzivils, piešķīra Rīgas birģemeistaram Henrikam Ulenbrokam vairākus zemesgabalus. Ap 1568. gadu H. Ulenbroks nolēma savā zemē izveidot muižu. Ulenbrokam turpmāk katru gadu vajadzēja maksāt Rīgas pilsētas kasei 1 marku kā "aizsardzības cenzu". Viņš nedrīkstēja traucēt zemniekiem zvejot Ulbrokas ezerā, zemnieka arī varēja paturēt savus bišu kokus muižas teritorijā. 16. gadsimta beigās muižu apdzīvojuši 10 zemnieki, te bijuši vēl 12 iebūvieši (sīkzemnieki) un 13 valjnieki (bezzemnieki, lauku

amatnieki). Nāca klāt bēgļi no Vidzemes, meklējot labākus dzīves apstākļus, tomēr zemes bija maz, tā bija neauglīga. 1638. gadā Ulbrokas zemniekiem caurmērā bija 2 zirgi un 2 govīs. Vairāku apdzīvoto vietu nosaukumi Stopiņu pagastā izveidojušies no šajā apkaimē kādreiz esošo muižu vai to īpašnieku uzvārdiem - Ulbroka, Dreiliņi.

Senās mājvietas

17. gadsimtā dokumentos minēti vairāki Ulbrokas muižas māju nosaukumi, kas vēl tagad saglabājušies: "Lielkājas", "Dauguļi", "Kulpes", "Krāgi". Par senajām mājvietām un dzimtām Stopiņu pagastā vairāk var uzzināt Ulbrokas bibliotēkas realizēto projekta materiālos: "SENĀS MĀJVIETAS STOPIŅU NOVADĀ"; par mājām "Akācijas", kuras savulaik uzcēlis Ulbrokas muižas kalējs Rihards Iglals un par Igalu dzimtu var iepazīt šeit: "RIKŠIEM, BĒRĪT, ES PALAIDU"; par "Brasliņu" mājām un tur noritējušo kultūras un mākslas dzīvi var uzzināt šeit: "ZIEDOŅA SVĒTKI: RADOŠO PERSONĪBU TIKŠANĀS "BRASLIŅĀS""; par vienu no savulaik lielākajām saimniecībām Dreiliņos, var uzzināt: "ALEKŠU DZIMTAS LIETU STĀSTI"; bet vienu no 20. gadsimta dzejniekiem un atdzejojājiem Pēteri Brūveri, var iepazīt "KALĒJU" māju stāstā, kas kļuvušas par DZEJAS DIENU norises vietu Stopiņu pagastā; savukārt, par tēlnieku Uldi Sterģi vairāk varam uzzināt "LIELKĀJU" māju stāstā.

Saurieši, Sauriešu ģipsākmens atradnes

Ziņas par ģipsākmens atradnēm pie Sauriešiem parādās ap 15. gs., par ko liecina Rīgas Pētera baznīcas 1408.-1410. gada celtā piona javas analīzes rezultāti, kā arī tēlnieka Johana Mihaila Grafa meistarīgie ģipša veidojumi Rundāles pilī. Pagājušā gadsimta 20-tajos gados tagadējo Sauriešu vietā atradās viena māja, vēl viena māja atradās netālaļā mežā un piederēja K.Šmitam - Sauriešu ģipša rūpnīcas īpašniekam. Pamazām pie Sauriešu ģipša rūpnīcas un ģipsākmens atradnēm izveidojās ciemats. Pirms Otrā Pasaules kara Sauriešos darbojās trīs uzņēmumi - K.Šmita akciju sabiedrības ģipša rūpnīcas uzņēmums, P.Bema krāsns podiņu un ģipša rūpniecības uzņēmums, kā arī kūdras fabrika. Pirmskara Latvijā Sauriešu ģipsākmens un maltais ģipsis bija ievērojams valūtas ienākuma avots. 1961. gadā, apvienojot Salaspils ģipša rūpnīcu un Sauriešu ģipsākmens karjeru, izveidoja Sauriešu valsts būvmateriālu kombinātu, kas ražoja lielpaneļu sienas un sanitārās kabīnes. Kombinātā bija nodarbināti 294 strādnieki. Gadsimtu mijā Sauriešos tika atklāta jaunā firmas "Knauf" ģipskartona ražotne. Firma bijušā Sauriešu valsts būvmateriālu kombināta rekonstrukcijā investēja vairāk nekā 7 miljonus latu, paverot plašas iespējas Eiropas tirgū.

1930. gados gar Sauriešiem izbūvē dzelzceļa līniju Rīga-Ērgļi. Sauriešu stacijas ēka bija viena no pirmajām būvēt šajā dzelzceļa līnijā, un interesanti, ka 1934.gadā stacijas ēka gatavā veidā tika pārvesta no Daugavpils-Rītupes dzelzceļa līnijas, nevis būvēta no jauna. Stacijas ēka ir vienstāva koka guļbūve ar skārda jumtu, un ir viena no ēkām, kas ir saglabājusies līdz mūsdienām neizmainītā veidā.

Attīstoties rūpniecībai, attīstās ciemats. Gadu gaitā Saurieši kļuvuši par jauku, zaļu un labiekārtotu ciematu Stopiņu pagastā, kurā šobrīd (2021) dzīvo vairāk kā divi tūkstoši iedzīvotāju. Kopš 1945. gada bijušā ģipsākmens rūpnieka K.Šmita mājā darbojas Stopiņu pamatskola, kurā novada mazākumtautību bērni iegūst kvalitatīvu izglītību. 1968. gadā pie Stopiņu pamatskolas tika atvērta pirmsskolas izglītības iestāde kā Sauriešu būvmateriālu kombināta bērnudārzs, šobrīd šeit darbojas pašvaldības pirmsskolas izglītības grupas.

Līči

Līči, savulaik ir bijusi Šeluhina muiža. 18.gadsimta otrā pusē un 19. gadsimtā Ulbroka bija ievērojams ādu apstrādes centrs, Boriss Šeluhins vadījis vienu no trim Cimmermaņa ādu fabrikām.

18. gadsimta sākumā šajā apkārtnē veikts Mazās Juglas aizdambējums, kas vēlāk izmantots Brūnsa papīrfabrikas vajadzībām, bet Latvijas Republikas laikā te bija pirmā plašākā spēkstacija - "Krāģa spēkstacija", tās jauda bijusi neliela - 150 kilovatu, un ar elektroenerģiju tika pagādāta plaša apkārtnē: Ropaži, Sigulda, Ogre, Baldone, Dole, Iecava, Stopiņu pagasts, un pat Jaunjelgava. Toreiz mazajām spēkstacijām bija liela nozīme un Mazā Jugla bija bagāta ar tām.

Kolektīvizācija

1941.gadā Rīgas apriņķa Stopiņu pagastā sāka darboties kolektīvā saimniecība. Sākoties kolektīvizācijai, Stopiņu ciemā izveidojās vairāki mazi kolhozi – "Juglas zieds", "Dzintarzeme" u.c., kas pastāvēja neilgu laiku, jo 1950.gada vidū tos apvienoja vienā lielā kolhozā "Leņina ceļš". 1963.gadā sākās arī ciemu apvienošana. Stopiņiem pievienoja bijušo Dreiliņu pagastu, kas robežojās ar Rīgas pilsētu Pļavnieku rajonā. Pēc apvienošanās Stopiņu ciemā bija vairāk kā 11 tūkstoši iedzīvotāju. Tajā pašā gadā kolhozu "Leņina ceļš" apvienoja ar bijušo Dreiliņu ciema kopsaimniecību "Cīņa" un izveidoja kolhozu "Saurieši". Šī saimniecība pastāvēja līdz 1966.gada aprīlim, kad to apvienoja ar p/s "Pļavnieki" un izveidoja padomju saimniecību "Ulbroka". Līdz Rīgas pilsētas teritorijas paplašināšanai austrumu virzienā Stopiņu pagasts bija viens no lielākajiem Latvijā. 1969.gadā pagasta teritorija bija 98,5km2, kur

dzīvoja 8353 cilvēki. 1975. g. Rīgas pilsētai no Stopiņu teritorijas pievienoja Juglas papīrfabrikas ciematu, Brekšus, Frankus (tag. Mežciema D daļa), zvērsaimniecību Jugla, Pļavniekus un daļu Dreiliņu ciema.

Ulbrokas ciema attīstība padomju gados cieši saistīta ar Latvijas Lauksaimniecības Mehanizācijas un elektrifikācijas zinātniski pētnieciskā institūta ilggadējā direktora Edgara Lācgalvja darba gaitām kopš 1966.gada, kuras novadpētniecības materiālā apkopojusi Ulbrokas bibliotēka: "NOVADA SIMTGADES CILVĒKS - EDGARS LĀCGALVIS" .

Līgo parks

Izveidots Atmodas laikā, 1988.gadā, Līgo parks ir izveidojies par dabisku kultūrvēsturisku latviskā mantojuma saglabāšanas vietu un izziņas avotu. Pirmais parks pasaulē, kur godināti latvju raksti. Līgo parkā apskatāmas 11 latvju rakstu zīmju akmens skulptūras, kuru autors ir mūsu novadnieks, tēlnieks Uldis Sterģis. Te arī dabiski augoši dižozoli un bērzu birzis. Brīvdabas estrāde ir lieliska vieta svētku svinēšanai un pasākumu rīkošanai.

1990. gadā Stopiņu ciema teritorijā nodibināja Stopiņu pagastu.

1994.gada martā iznāk pagasta laikraksta "Tēvzemīte" pirmais numurs, kas pārtapis novada informatīvajā izdevumā ar iznākšanu reizi mēnesī.

1997.gadā apstiprināts Stopiņu pagasta ģerbonis un Stopiņu pagasta karogs.

2004. gadā Stopiņu pagastu pārdēvēja par Rīgas rajona Stopiņu novadu.

2009. gadā Rīgas rajona Stopiņu novads tika pārdēvēts par Stopiņu novadu. Novadā atrodas deviņi ciemi – Ulbroka, Dreiliņi, Saurieši, Upeslejas, Vālodzes, Līči, Dzidriņas, Rumbula, Cekule.

Stopiņu pagasta josta

2012. gadā Stopiņu novada iedzīvotāji savam novadam 125. dzimšanas dienā dāvāja 37 metrus garu jostu, kuras aušanā piedalījās 427 cilvēki, katrs ieaužot aptuveni 10 centimetrus garu rakstu. Jostas aušana noritēja Ulbrokas bibliotēkā TLMS "Ulbroka" vadītājas, tekstilmākslinieces Ārijas Vītoliņas un tautas daiļamata meistares Baibas Kurzemnieces vadībā, no 2011.gada 17.oktobra līdz 2012.gada 31.jūlijam.

Stopiņu novada Goda Pilsonis

2012. gadā Stopiņu novada pašvaldība uzsāka jaunu tradīciju - atzinības piešķiršanu "Stopiņu novada Goda Pilsonis", lai godinātu novada iedzīvotājus un cilvēkus, kuri ar godu nesušas Stopiņu vārdu pasaulē un devušas nozīmīgu ieguldījumu novada attīstībā.

Stopiņu novada himna

2012.gadā, Stopiņu novada 125.gadu jubilejas ietvaros, tika radīta Stopiņu novada himna, vārdu autori - novada iedzīvotāji, mūzikas autors - komponists Valts Pūce.

2015. gadā apzināts un uzsākts darbs pie Stopiņu novada kultūras kanona rakstu zīmēs izstrādes

STOPĪŅU NOVADA KULTŪRAS KANONS RAKSTU ZĪMĒS

Stopiņu novada Ulbrokas bibliotēka

Vairāku projektu ietvaros tiek apzināts kultūras kanons un kultūras mantojuma kopums, kas atspoguļo uzkrātās un no jauna radītās nacionālās identitātes un kultūras vērtības seno māju un citu rakstu kontekstā. Stopiņu novada kultūras kanons rakstu zīmēs top kā kartīšu komplekts, t.sk., ceļojošās izstādes materiāla kopa, kas atspoguļo (ne)materiālā kultūrvēsturiskā mantojuma apzinātos faktus un veic to popularizēšanu.

Visa pārskata perioda darba prioritātes ir novadpētniecības un izglītojošais darbs, kā arī bibliotēkas projektdarbība Stopiņu novada kultūras kanona pētnieciskajā un nemateriālā kultūrvēsturiskā mantojuma dokumentēšanas un publiskošanas darbā. To veicina sadarbība ar LVKFFDA un AKKA/LAA institūcijām, kā arī LTV raidījuma "Ielas garumā" (2019) radošās komandas viesošanās Stopiņu novadā un pēctecība stāsta veidošanā par to, kādi vēsturiski esam šodienas skatījumā – ielas, saimnieciskā darbība un kultūrvēsturiskās mājas, kultūras kanona un rakstu liecības novada pētnieku stāstos <https://ltv.lsm.lv/lv/raksts/12.10.2019-ielas-garuma.-stopinu-novads.id169979/>

Stopiņu novada tautastērps

2017. gadā, kā kopīga dāvana Stopiņu novada 130. gadskārtā, radīts Stopiņu novada tautastērps, kas tapa 2 gadu laikā.

Simtgades skvērs

2018. gadā Ulbrokā tika izveidots Simtgades skvērs - dāvana Latvijai 100 gadu jubilejā.

Kultūras centrs "Ulbrokas Pērle"

2020. gadā Ulbrokā atklāts kultūras centrs "Ulbrokas Pērle". Kultūras centrā atrodas Lielā zāle ar 480 skatītāju vietām, Mazā zāle ar 198 vietām, Dzimtsarakstu nodaļa ar svinīgu laulību ceremoniju zāli, Stopiņu vēstures muzejs, "Zaļā klase" - konferenču zāle ar 190 vietām un Ulbrokas bibliotēka.

Ropažu novada Stopiņu pagasts

2021. gada 1. jūlijā Latvijas Republikā stājās spēkā jaunas administratīvais iedalījums, kura rezultātā tika izveidots Ropažu novads, kurā apvienoti Stopiņu novads, Ropažu novads, Garkalnes novads, Vangažu pilsēta.

<https://www.ropazi.lv/lv/stopinu-vesture>